

РЕШЕНИЕ

№ 1692

гр. София, 15.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 22.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **11518** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 27, ал. 3, 5 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/, във вр. с чл. 162, ал. 2, т. 8 и т. 9 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба от „Д. Б.“ – О.- [населено място], представлявано от управителя К. С. С. срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 01-6500 /6146 #4 от 27.07.2021г. на Зам. Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, с който по отношение на жалбоподателя е определено публично държавно вземане в размер на 3464.64 лева, представляващо 20% от общата изплатена сума по мярка 214 “Агроекологични плащания” от ПРСР 2007-2013г., с направление “Биологично растениевъдство” за кампании 2013, 2014, 2015 и 2016г., на основание чл.18, ал.4, б.”в” от Наредба №11 от 06.04.2009г. Жалбоподателят излага подробни доводи за незаконосъобразност на оспорения АУПДВ поради допуснати му съществени противоречия с материалноправните разпоредби, несъответствие с целта на закона и необоснованост. Моли за отмяна на оспорения АУПДВ.
В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на сторените съдебни разноски.
Ответната страна Зам. Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, редовно призован, не се представлява, с писмено становище оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

„Д. Б.“ – О. е регистрирано с Уникален регистрационен номер (УРН) 352559 в Интегрираната система за администриране и контрол (И.). Одобрено е за участие по мярка 214 "Агроекологични плащания" от ПРСР 2007-2013г., с направление "Биологично растениевъдство" през кампания 2013.

По заявления на дружеството са изплатени следните суми:

През първата година от ангажимента: за заявление с УИН: 22/110613/52616 за кампания 2013 АП 08 – 5 774,40 лв.

През втората година от ангажимента: за заявление с УИН: 22/060614/56304 за кампания 2014: АП 08 – 5 774,40 лв.

През третата година от ангажимента: за заявление с УИН: 22/120615/60097 за кампания 2015: АП 08 – 5 774,40 лв.

През четвъртата година от ангажимента: за заявление с УИН: 22/210616/65316 за кампания 2015: АП 08 – 0,00 лв.

Общата изплатена сума по направление "Биологично растениевъдство", представляваща сбор от изплатеното финансово подпомагане по направлението през годините, предхождащи годината на прекратяване на ангажимента, е в размер на 17 323,20 лв.

С влязъл в сила Акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 "АЕП" от ПРСР 2007-2013г. с изх. № 01-6500/6146 от 22.08.2018г., ДФ "Земеделие" Разплащателна агенция е прекратил агроекологичния ангажимент на „Д. Б.“ – О.. Основанието за прекратяване е нарушение на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.3 на Наредба № 11 от 06.04.2009г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 "Агроекологични плащания" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013г., според която подпомаганите лица по подмярка "Биологично земеделие" са длъжни до 30 септември на петата година от ангажимента, който започва да тече от подаването на първото одобрено заявление за подпомагане най-малко веднъж да са получили сертификат или писмено доказателство за съответствие на произведените от тях растителни или пчелни продукти с правилата на биологичното производство. В случая е прието, че дружеството не е представило изисканите сертификат или писмено доказателство за съответствие до 30.09.2017г.

С писмо изх. № 01-6500/6146 от 21.11.2018 г. ДФЗ-РА с уведомил кандидата за откриване на административно производство за издаване па АУПДВ, съгласно чл. 26, ал. 1 от АПК. В писмото са изложени фактическите обстоятелства, въз основа на които е прието, че са налице основания за издаване на АУПДВ. Дадена е възможност да предостави допълнителна информация, в съответствие е чл. 34, ал. 3 от АПК или да възстанови доброволно сумата, за която го е извършено недължимо плащане, в случай че приеме фактическите констатации за основателни.

В указания в писмото срок в ДФЗ-РА не е постъпила допълнителна информация, нито е възстановена доброволно сумата на недължимото плащане.

Предмет на делото е Акт за установяване на публично държавно вземане № 01-6500 /6146 #4 от 27.07.2021г. на заместник изпълнителния директор на "Държавен фонд "Земеделие", издаден на основание чл. 27, ал. 3, 5 и 7 от ЗПЗП и чл. 162. ал. 2. т. 8 и т. 9 от ДОПК, както и чл. 5, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) № 65/2011 на Комисията

от 27 януари 2011 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета по отношение на прилагането на процедури за контрол, както и кръстосано спазване по отношение на мерките за подпомагане на развитието на селските райони и чл. 80, пар. 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 1122/2009 на Комисията от 30 ноември 2009 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета относно кръстосано спазване, модулация и интегрираната система за администриране и контрол по схемите за директно подпомагане на земеделски производители, предвидени за посочения регламент, както и за прилагане на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета относно кръстосано спазване по предвидената схема за подпомагане на лозаро-винарския сектор, във връзка с влязъл в сила акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 "АЕП" от ПРСР 2007-2013г. с изх. № 01-6500/6146 от 22.08.2018 г. Административният орган се е мотивирал, че в съответствие е чл. 18, ал. 4. буква "в" от Наредба 11 от 06.04.2009 г., „Д. Б.“ – О. следва да възстанови 20 % от 17 323,20 лв., което се равнява на 3 464.64 лв. С оглед на това, на основание чл. 18, ал. 2, т. 2 и ал. 4, буква "в" и чл. 37, ал. 1, т.3 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г., чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и във връзка с чл. 165 и чл. 166 от ДОПК, и чл. 20а, ал. 1, ал. 2 и ал. 4 от ЗПЗП, Зам. Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“ е издал по отношение на „Д. Б.“ – О. Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 01-6500 /6146 #4 от 27.07.2021г. за сумата 3 464.64 лева, посочена е банковата сметка, на която може да се преведе доброволно в 30-дневен срок, като също е посочено, че след изтичане на този срок се начислява лихва.

При съдебното оспорване са представени от жалбоподателя два броя сертификати за съответствие №№ 01/BG451/00014/16 от 02.02.2016г., валиден до 01.02.2017г. и 01/BG451/00017/17 от 02.02.2017г., валиден до 01.02.2018г. за орехи.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съдът приема, че подадената срещу АУПДВ жалба е допустима като подадена в срок, от надлежна страна и при наличие на правен интерес, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

АУПДВ е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 20а от ЗПЗП Изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция и организира и ръководи дейността на Разплащателната агенция. Разпоредбата на чл. 166, ал. 1 от ДОПК предвижда, че публичните държавни вземания се установяват от органа, определен в съответния закон. В чл. 20а, ал. 5 от ЗПЗП е предвидено, че изпълнителният директор на ДФ "Земеделие" издава актове за установяване на публични държавни вземания по реда на ДОПК. В ал. 1 и ал. 6 на същата разпоредба е уредена възможността правомощия на Изпълнителния директор на ДФЗ да бъдат делегирани на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда. По делото е приложена Заповед № 03-РД/2891 от 16.06.2021г., издадена от изпълнителния директор на ДФ "Земеделие", с която (т. 3 и т. 20) на основание чл. 20а, ал. 2 и ал. 6 от ЗПЗП правомощията за издаване и подписване на актовете за установяване на публични държавни вземания по мярка 214 "Агроекологични плащания", са делегирани на П. С., заместник изпълнителен директор на ДФ "Земеделие". Оспорваният акт е подписан именно от П. С.-заместник изпълнителен директор на ДФ "Земеделие". Въз основа на това съдът приема, че актът е издаден от компетентен орган, поради което не е налице отменително основание по

смисъла на чл. 146, т. 1 от АПК.

При издаването на обжалвания акт е спазена предписаната от закона писмена форма, включително са изложени мотиви, съдържащи фактическо описание и правни изводи на органа. Не се установяват съществени нарушения на административно-процесуалните правила при издаване на акта.

Съдът намира, че обжалваният АУПДВ е постановен при спазване на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 162, ал.1 от ДОПК държавните и общинските вземания са публични и частни. По силата на чл. 162, ал.2, т.8 и т.9 от ДОПК публични са държавните и общинските вземания за недължимо платени и надплатени суми, както и за неправомерно получени или неправомерно усвоени средства по проекти, финансирани от средства на Европейския съюз, включително свързаното с тях национално съфинансиране, които възникват въз основа на административен акт, включително финансови корекции, надплатен аванс, надхвърлени процентни ограничения, превишени позиции по бюджета на проекта, кръстосано финансиране, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз; както и лихвите за тези вземания. Нормата на чл.165 от ДОПК предвижда, че събирането на държавните и общинските публични вземания се извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане, издаден от компетентен орган, освен ако в закон е установено друго.

В случая е налице влязъл в сила административен акт - Акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 "АЕП" от ПРСР 2007-2013г. с изх. № 01-6500/6146 от 22.08.2018г., с който ДФ "Земеделие" Разплащателна агенция е прекратил агроекологичния ангажимент на „Д. Б.“ – О. заради неизпълнение на задължението му по чл.37, ал.1, т.3 на Наредба № 11 от 06.04.2009г., до 30 септември на петата година от ангажимента, който започва да тече от подаването на първото одобрено заявление за подпомагане, най-малко веднъж да е получил сертификат или писмено доказателство за съответствие на произведените от тях растителни или пчелни продукти с правилата на биологичното производство. Описаната разпоредба не задължава ангажираните с мярката лица да предоставят сертификата на администриращия орган. Такова изискване е фиксирано с разпоредбата на чл. 58, т. 1 б. "д" от Наредбата. В приложената от административния орган нормативна уредба не е предвидена санкция "прекратяване на агроекологичен ангажимент" за непредставяне на надлежно и своевременно получения по съответния ред от задълженото по мярката лице документ, но в чл. 37, ал. 1, т. 3 от Наредба № 11 е предвидена санкция за липсата на такъв.

В представените по делото сертификати липсват данни за изпълнение на изискванията за представяне на документ, удостоверяващ спазване на разпоредбите на Регламент /ЕО/ № 834/2007 на Съвета от 28.06.2007г. относно биологичното производство и етикетирването на биологични продукти и на Регламент /ЕО/ № 889/2008 на Комисията от 05.09.2008г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент /ЕО/ № 834/2007 на Съвета. В нормата на § 1, т. 8 от Допълнителните разпоредби на Наредба № 11 от 06.04.2009г., се съдържа легално определение на "писмено доказателство". Това е документ, издаван от контролиращо лице на всеки производител или преработвател, който контролира и отговаря на изискванията на изискванията на Регламент (ЕО) на Съвета № 834/2007 и на Регламент (ЕО) на Съвета

№ 889/2008, съгласно образца в приложение XII. Представените от жалбоподателя два броя сертификати са различни от регламентирания образец в приложение XII на Регламент (ЕО) на Съвета № 889/2008, като в тях липсва задължителното съдържание като групи продукти/дейности, определени като: растения и растителни продукти: биологични продукти, продукти от преход и др. съгласно чл.11 от Регламент (ЕО) на Съвета № 834/2007. Съдът счита, че представените от дружеството сертификати не са официални свидетелстващи документи, не доказват изпълнение на задължението на земеделския производител по чл. 37, ал. т. 3 от приложимата наредба и не попадат в приложното поле на § 1, т. 8 от Наредба № 11 и не може да се използват за доказване на съответствие. Съобразно разпоредбата на чл. 18, ал. 2, т. 2 от Наредба № 11 от 06.04.2009г., Държавен фонд "Земеделие" прекратява агроекологичния ангажимент и подпомаганите лица възстановяват получената финансова помощ, когато не са изпълнили изискванията на чл. 37, ал. 1, т. 3. Ето защо, правилно административния орган е приложил нормата на чл. 18, ал. 4. буква "в" от Наредба 11 от 06.04.2009 г., като е определил, че „Д. Б.“ – О. следва да възстанови 20 % от изплатената сума - 17 323,20 лв., което се равнява на 3 464.64 лв.

С оглед изложеното, АУПДВ е издаден от компетентен орган и в предписаната форма, постановен е при спазване на административно-производствените правила и материалния закон, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото и с оглед направеното искане от процесуалния представител на ответника, на последния следва да се присъдят направените по делото разноски. Доколкото обаче процесуалният представител на ответника не се е явявал в отрито съдебно заседание, а само е представил кратко писмено становище, следва да се присъдят разноски в минимален размер от 50 лева по чл. 25а, ал. 3 от Наредба за заплащането на правната помощ, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 143, ал. 4 и чл. 144 АПК.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Д. Б.“ – О.- [населено място], представлявано от управителя К. С. С. срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 01-6500 /6146 #4 от 27.07.2021г. на Зам. Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, с който по отношение на „Д. Б.“ – О.- [населено място] е определено публично държавно вземане в размер на 3464.64 лева.

ОСЪЖДА „Д. Б.“ – О.- [населено място], представлявано от управителя

К. С. С. да заплати в полза на "Държавен фонд "Земеделие" разноси в размер на 50, 00 лв. (петдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: